

купи. Неговитѣ съѣди му са смѣяхъ, а други пѣкъ лудъ го наричахъ; а най много му досаждавахъ неговитѣ домашни които го мърѣхъ; но той безъ да слуша иѣкого глѣдаше си работата. Тѣй струпа голѣми купи сѣно и складе доволно плѣва, а отто на сѣтиѣ очакваше зимата.

Ето и зимата пристигна, която испърво са показваше твърдѣ студена, а послѣ настана много добро и приятно врѣме, което са и продѣлжи все тѣй до свѣршването на мѣсецъ Януарія, щото и овошките бѣхъ напѣли, и хвана да са разеснява като на пролѣтъ. Да видите сега какво присмиванѣ и колко поруганія на онзи човѣкъ, който неможѣше да излѣзе вече отвѣнъ вратата, но той, съ пълно довѣrie на Бога, никакъ са несумнѣваше и мѣлчишкомъ пазяше тайната на сърдцето си.

Малѣкъ сѣчко влѣзе и отъ първія му денъ врѣмето са наежи! сиѣгътѣ силно заваля и цѣла седмица, денѣ нощѣ непрѣстана щото са патрупа до стрѣхитѣ и никой отъ кѫщѣ неможѣше да излѣзе на вънъ; студъ, віелица непрѣстанно са угољмяваше и храна за добитъка са привѣрши! Говеда, овцѣ и други добитъка починахъ да мрѣтъ отъ гладѣ; защото нито плѣва, нито сѣно нійдѣ суха сламка са ненамираше: Тогава онія селени, които са присмивахъ на добрія човѣкъ, повѣрвахъ, но все пакъ иерачехъ да му са покорятъ та да поискатъ отъ него храна за добитъка си; защото ги бѣше срамъ да му са молятъ кога испѣрво го земахъ на гавра. Изъ околните села като разбрали, че у него са памира храна, подкарали си добитъка, разраватъ пѣть, идѣтъ да са молятъ на страннополюбивія човѣкъ да имъ даде храна за да искаратъ добитъка си на лѣто; тѣ са обзалагатъ, колкото отъ добитъка имъ уцѣлѣ живо, да земе на полвина, току да не умрѣтъ сичкинѣ отъ гладѣ. Най сѣтиѣ и неговитѣ комшій селени, като видѣхъ каква е работата, прѣдадохъ са, и съ молба притехохъ до него да имъ